VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2011. gada 6. oktobrī *

Lieta T-508/08

Bang & Olufsen A/S, Strūera [*Struer*] (Dānija), ko sākotnēji pārstāvēja K. Valbergs [*K. Wallberg*], vēlāk — J. Glezels [*J. Glaesel*], advokāti,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv D. Botis [*D. Botis*] un G. Šnaiders [*G. Schneider*], pārstāvji,

atbildētājs,

par prasību par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2008. gada 10. septembra lēmumu lietā R 497/2005-1 attiecībā uz trīsdimensiju apzīmējuma, kurā atveidots skaļrunis, kā Kopienas preču zīmes reģistrāciju.

* Tiesvedības valoda — angļu.

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs L. Trišo [*L. Truchot*], tiesneši M. E. Martinša Ribeiru [*M. E. Martins Ribeiro*] un H. Kanninens [*H. Kanninen*] (referents),

sekretāre S. Spiropula [*S. Spyropoulos*], administratore,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas [tolaik — Pirmās instances tiesa] kancelejā iesniegts 2008. gada 24. novembrī,

ņemot vērā atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2009. gada 8. aprīlī,

pēc 2011. gada 7. aprīļa tiesas sēdes

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 2003. gada 17. septembrī prasītāja *Bang & Olufsen A/S*, pamatojoties uz grozīto Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) (aizstāta ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.)), iesniedza Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu.

2 Preču zīme, kuru tika lūgts reģistrēt, ir trīsdimensiju apzīmējums, kas attēlots šādi:

3 Preces, attiecībā uz kurām tika pieteikta reģistrācija, ietilpst 9. un 20. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un attiecībā uz katru no šīm klasēm atbilst šādam aprakstam:

— 9. klase: "Elektriskie un elektroniskie aparāti un instrumenti skaņas signālu analogai, digitālai vai optiskai uztveršanai, apstrādei, reproducēšanai, regulēšanai vai pārraidīšanai, skaļruņi";

— 20. klase: "*Hi-fi* mēbeles".

4 Ar 2005. gada 1. marta lēmumu pārbaudītājs, piemērojot Regulas Nr. 40/94 38. pantu (tagad — Regulas Nr. 207/2009 37. pants), noraidīja Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu attiecībā uz visām iepriekšējā punktā uzskaitītajām precēm, uzskatot, ka reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei ir piemērojams Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā (tagad — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts) paredzētais atteikuma pamatojums. Būtībā pārbaudītājs uzskatīja, ka reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei nav atšķirtspējas un ka tā nav ieguvusi atšķirtspēju izmantošanas rezultātā atbilstoši Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punktam (tagad — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punkts).

5 2005. gada 27. aprīlī prasītāja, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 57.–62. pantu (tagad — Regulas Nr. 207/2009 58.–64. pants), iesniedza ITSB apelācijas sūdzību par pārbaudītāja lēmumu.

6 Ar 2005. gada 22. septembra lēmumu ITSB Apelāciju pirmā padome apelācijas sūdzību noraidīja, jo, tā kā attiecīgajam apzīmējumam neesot raksturīgās atšķirtspējas, Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts liedzot to reģistrēt. Apelāciju padome konstatēja, ka, lai gan preces formai, kura veido preču zīmi un kuru galvenokārt nosaka estētiski apsvērumi, ir neparastas īpašības, prasītāja nav pierādījusi, ka tā ir atšķirtspējīga un ka tādējādi mērķa patērētāju uztverē tā pilda preču zīmes funkciju.

7 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2005. gada 29. decembrī, prasītāja cēla prasību, kas tika reģistrēta ar numuru T-460/05, lūdzot atcelt minēto lēmumu un balstoties uz diviem pamatiem, kas saistīti attiecīgi ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 7. panta 3. punkta pārkāpumiem. Prasītāja cita starpā uzsvēra, ka Apelāciju padome nav pārbaudījusi tās iesniegto reģistrācijas pieteikumu saistībā ar šo pēdējo minēto tiesību normu.

8 Ar 2006. gada 24. februāra lēmumu Apelāciju padome veica labojumu savā 2005. gada 22. septembra lēmumā. Tā norādīja, ka, nepārbaudot reģistrācijas pieteikumu saistībā ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punktu, tā ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu. Tā uzskatīja, ka šāda kļūda ietilpst Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulas (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Regulu Nr. 40/94 (OV L 303, 1. lpp.), 53. noteikuma piemērošanas jomā, un, ievērojot šo noteikumu, izskatīja minēto reģistrācijas pieteikumu. Rezultātā Apelāciju padome savu 2005. gada 22. septembra lēmumu laboja, precizējot, ka, piemērojot Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punktu, reģistrācijas pieteikums tāpat tiek noraidīts, jo prasītājas sniegtie pierādījumi nav pietiekami, lai pierādītu, ka reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir ieguvusi atšķirtspēju izmantošanas rezultātā.

9 Ar rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2006. gada 3. maijā, prasītāja iesniedza savus apsvērumus par labojuma saturu.

10 Ar 2007. gada 10. oktobra spriedumu lietā T-460/05 *Bang & Olufsen*/ITSB (Skaļruņa forma) (Krājums, II-4207. lpp.) Vispārējā tiesa apmierināja prasītājas prasību atbilstoši pamatam, kas saistīts ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu.

11 Pirmām kārtām Vispārējā tiesa atgādināja katra lietas dalībnieka izvirzītos argumentus un šajā sakarā sava sprieduma 24. punktā norādīja, ka ITSB uzskata, ka tas nav pārliecināts, vai Apelāciju padomes ieņemtā nostāja ir pareiza, un tādēļ lūdz Vispārējo tiesu noteikt, vai forma, kura ir būtiski balstīta uz estētiskiem apsvērumiem, bet kura nepiešķir precei ievērojamu vērtību Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta iii) daļas (tagad — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta iii) daļa) izpratnē un kura ievērojami atšķiras no parasti komercdarbībā izmantotās formas, var pildīt preču zīmes funkciju.

12 Otrām kārtām Vispārējā tiesa, veicot vērtējumu, sava sprieduma 40.–45. punktā norādīja:

"40. Visu iepriekš minēto elementu, kas veido reģistrācijai pieteikto preču zīmi, pārbaude ļauj secināt, ka preču zīmes forma patiešām ir specifiska un to nevar uzskatīt par pavisam parastu. Tātad skaļruņa korpusu veido konuss, kas atgādina zīmuli vai ērģeļu stabuli, kuras asā smaile skar četrstūra pamatni. Turklāt vienai šī konusa pusei ir pievienota gara taisnstūra plate, kas pastiprina iespaidu, ka visa kopuma svars balstās tikai uz smaili, kas pavisam nedaudz skar četrstūra pamatni. Šādā veidā šis kopums veido īpašu dizainu, kas viegli paliek atmiņā.

41. Visas šīs īpašības reģistrācijai pieteikto preču zīmi attālina no tajā pašā kategorijā ietilpstošo preču parastajām formām, kuras ir vispārēji [parasti] sastopamas komercdarbībā un kuras parasti raksturo taisnas līnijas ar taisniem stūriem. Šajā sakarā [2005. gada 22. septembra lēmuma] 14. punktā turklāt ir apstiprināts, ka "nav nekādu šaubu, ka reģistrācijai pieteiktā preču zīme dažos aspektos ir īpaša". Turpmāk ir precizēts:

"[..] salīdzinot ar parastu skaļruni, šis ir pārmērīgi augsts un šaurs. Turklāt, kas ir neparasti, skaļruņa centru veido caurule, kurai ir pievienots apgriezts konuss. Konusa smaile ir pievienota četrstūra pamatnei."

42. Tādējādi ir jākonstatē, ka reģistrācijai pieteiktā preču zīme būtiski atšķiras no nozarē pastāvošās normas. Tai ir pietiekami specifiskas un patvaļīgas īpašības, kas var pievērst vidusmēra patērētāja uzmanību un piesaistīt to prasītājas preču formai. Tātad runa ir nevis par vienu no attiecīgās nozares preču parastajām formām

vai vienkāršu to variantu, bet gan formu, kurai ir īpašs izskats, kas, ņemot vērā arī kopējo estētisko rezultātu, var piesaistīt konkrētās sabiedrības daļas uzmanību un ļaut tai reģistrācijas pieteikumā norādītās preces atšķirt no tām, kurām ir cita komerciālā izcelsme [..].

43. Lai gan īpašu vai oriģinālu īpašību esamība nav uzskatāma par nosacījumu, bez kura nevar notikt reģistrācija, tad tomēr to pastāvēšana var piešķirt vajadzīgo atšķirtspējas līmeni preču zīmei, kurai tās pretējā gadījumā nebūtu.

44. Attiecībā uz Apelāciju padomes argumentāciju, ka attiecīgo patērētāju uztverē preces forma, kas veido reģistrācijai pieteikto preču zīmi, preču zīmes funkciju nevar pildīt tādēļ, ka preču zīme būtībā ir balstīta uz estētiskajiem apsvērumiem [..], ir pietiekami konstatēt, ka tiktāl, ciktāl konkrētā sabiedrības daļa uztver apzīmējumu kā preces vai pakalpojuma komerciālās izcelsmes norādi, fakts, ka minētais apzīmējums bez šīs komerciālās izcelsmes norādes funkcijas vienlaikus veic citu funkciju vai nē, neietekmē tā atšķirtspēju [..].

45. Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, ir jāsecina, ka, uzskatot, ka reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei nav atšķirtspējas, Apelāciju padome ir pārkāpusi Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta noteikumus, no kuriem izriet, ka, lai šajā pantā paredzētais reģistrācijas atteikuma pamatojums nebūtu piemērojams, pietiek ar minimālu atšķirtspēju [..]."

13 2007. gada 19. novembrī ITSB Apelāciju padomju prezidijs atkārtoti nodeva lietu izskatīšanai Apelāciju pirmajā padomē.

14 Ar 2008. gada 26. februāra un 22. aprīļa paziņojumiem Apelāciju padome aicināja prasītāju iesniegt savus apsvērumus par Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta iii) daļas piemērošanu, precizējot, ka reģistrācijas pieteikumā paredzētā forma var tikt uzskatīta par apzīmējumu, kuru veido vienīgi forma, kas piešķir precei ievērojamu vērtību.

15 Ar 2008. gada 31. marta un 28. maija vēstulēm prasītāja iesniedza savus apsvērumus, norādot, ka Apelāciju padomes kompetencē nav izskatīt jaunus absolūtus atteikuma pamatojumus, jo lietu Apelāciju padomei nosūtījusi atpakaļ Vispārējā tiesa. Turklāt tā ir norādījusi, ka Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta iii) daļa ir piemērojama tikai tad, ja preces forma nosaka tikai tās vērtību, nevis tad, ja forma ir galvenokārt uzskatāma par izcelsmes norādi vai vienkārši par vienu no daudzām īpašībām, kas var ietekmēt patērētāja izvēli.

16 Ar 2008. gada 10. septembra lēmumu (turpmāk tekstā — "apstrīdētais lēmums") ITSB Apelāciju pirmā padome atcēla pārbaudītāja 2005. gada 1. marta lēmumu tiktāl, ciktāl tajā bija secināts, ka reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei nav atšķirtspējas Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē. Savukārt Apelāciju padome, pirmkārt, atzina, ka tās kompetencē ir izskatīt konkrētā apzīmējuma reģistrācijas pieteikumu, balstoties uz citiem absolūtajiem atteikuma pamatojumiem, kas nav Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētais, un, otrkārt, noraidīja minēto reģistrācijas pieteikumu, uzskatot, ka konkrēto apzīmējumu veido tikai forma, kas piešķir precei ievērojamu vērtību Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta iii) daļas izpratnē.

Lietas dalībnieku prasījumi un tiesvedība

17 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdētā lēmuma rezolutīvās daļas 2. punktu;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

18 ITSB prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

19 2011. gada 7. aprīļa tiesas sēdē prasītāja paziņoja lēmumus, ko ITSB bija pieņēmusi trīs lietās, divas no kurām jau bija minētas prasības pieteikumā un attiecās uz Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumiem attiecībā uz trīsdimensiju apzīmējumiem. Prasītāja minēja savu vēlmi atsaukties uz šiem lēmumiem, lai ilustrētu savus mutvārdu paskaidrojumus. Tāpat tā paziņoja izvilkumu no kāda institūta pētījuma par Kopienas preču zīmju tiesībām. Aicināta sniegt savu viedokli par šo dokumentu paziņošanu, ITSB tiesas sēdes laikā norādīja, ka neiebilst pret to pievienošanu lietas materiāliem.

Juridiskais pamatojums

20 Vispirms ir jānorāda, ka izvilkumā no institūta pētījuma, ko prasītāja pirmo reizi iesniegusi Vispārējā tiesā, kā norādīts iepriekš 19. punktā, ir ietverti minētā institūta formulētie ierosinājumi nākotnē grozīt Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta iii) daļu. Nebūtu jālemj par šāda dokumenta pieņemamību, un pietiek konstatēt, ka tam nav nekādas nozīmes šajā lietā.

21 Turklāt ITSB norāda, ka prasības pieteikuma A 4 pielikums, kurā ietverts juridiskais atzinums par Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta iii) daļas piemērošanu, ko saistībā ar šo tiesvedību sagatavojusi trešā persona, nav pieņemams, jo tas nav bijis iesniegts Apelāciju padomē.

22 Šo dokumentu, kas pirmo reizi ticis iesniegts Vispārējā tiesā, nevar ņemt vērā. Prasības izskatīšana Vispārējā tiesā ir vērsta uz to, lai pārbaudītu ITSB apelāciju padomju lēmumu tiesiskumu Regulas Nr. 40/94 63. panta (tagad — Regulas Nr. 207/2009 65. pants) izpratnē, un līdz ar to Vispārējai tiesai nav atkārtoti jāpārbauda faktiskie apstākļi, pamatojoties uz dokumentiem, kuri pirmo reizi iesniegti šajā tiesā. Tāpēc iepriekš minētais dokuments ir jānoraida kā nepieņemams, nepārbaudot tā pierādījuma spēku (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 2005. gada 24. novembra spriedumu lietā T-346/04 *Sadas*/ITSB — *LTJ Diffusion* ("ARTHUR ET FELICIE"), Krājums, II-4891. lpp., 19. punkts un tajā minētā judikatūra).

23 Prasības pieteikumā prasītāja izvirza divus pamatus, kas ir saistīti attiecīgi ar Regulas Nr. 40/94 63. panta 6. punkta (tagad — Regulas Nr. 207/2009 65. panta 6. punkts) pārkāpumu un Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta iii) daļas pārkāpumu.

Par pamatu, kas saistīts ar Regulas Nr. 40/94 63. panta 6. punkta pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

24 Prasītāja apgalvo, ka pārbaudītāja 2005. gada 1. marta lēmumā un Apelāciju padomes 2005. gada 22. septembra lēmumā, kā arī iepriekš 10. punktā minētajā spriedumā lietā "Skaļruņa forma" jau ir ticis nolemts, ka Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta

e) apakšpunkta iii) daļa nav piemērojama reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei. Šajā ziņā tā cita starpā norāda, ka Vispārējā tiesa minētajā spriedumā ir konstatējusi, ka estētiskajiem apsvērumiem nav saistības ar reģistrācijai pieteiktās preču zīmes atšķirtspēju. Tāpat prasītāja norāda, ka tiesvedībā, kurā pasludināts iepriekš minētais spriedums lietā "Skaļruņa forma", ITSB skaidri ir apgalvojis, ka attiecīgo apzīmējumu veido forma, kura galvenokārt ir balstīta uz estētiskiem apsvērumiem, bet kura nepiešķir precei ievērojamu vērtību Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta iii) daļas izpratnē. Tātad Apelāciju padome neesot bijusi tiesīga veikt jaunu pārbaudi attiecībā uz šādu tiesību normu. Turklāt prasītāja norāda, ka ITSB kā Kopienas preču zīmes jau ir ļāvis reģistrēt trīsdimensiju apzīmējumus ar noteiktu dizainu.

25 Pakārtoti, gadījumam, ja tiktu uzskatīts, ka ne ITSB, ne Vispārējā tiesa vēl nav lēmuši par Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta iii) daļas piemērojamību šai lietai, prasītāja norāda, ka Apelāciju padomei ir bijis jāizpilda iepriekš 10. punktā minētais spriedums lietā "Skaļruņa forma", veicot vienīgi pieteiktās preču zīmes reģistrāciju, un tai nav bijis tiesību izvirzīt kādu citu absolūtu atteikuma pamatojumu. Nevienā tiesību normā neesot paredzēts, ka tādā gadījumā kā šajā lietā aplūkojamais Apelāciju padome varētu no jauna pārbaudīt preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, balstoties uz jauniem absolūtiem atteikuma pamatojumiem. Šāda pārbaude turklāt neesot iespējama no judikatūras viedokļa; apstrīdētajā lēmumā minētā judikatūra neattiecoties uz Regulas Nr. 40/94 63. panta 6. punkta piemērošanu. Absolūtais atteikuma pamatojums, kas izriet no Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta iii) daļas, esot bijis jāizvirza procesa sākumā — līdzīgi visiem pārējiem absolūtajiem atteikuma pamatojumiem. Savu argumentāciju prasītāja pamato arī ar Komisijas 1996. gada 5. februāra Regulas (EK) Nr. 216/96, ar ko paredz ITSB Apelācijas padomes [apelāciju padomju] procesuālos noteikumus (OV L 28, 11. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2004. gada 6. decembra Regulu (EK) Nr. 2082/2004 (OV L 360, 8. lpp.), 1.d panta 1. punktu.

26 Visbeidzot, atsaucoties uz Tiesas 2002. gada 18. jūnija spriedumu lietā C-299/99 *Philips* (*Recueil*, I-5475. lpp.) un 2003. gada 8. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās no C-53/01 līdz C-55/01 *Linde* u.c. (*Recueil*, I-3161. lpp.), prasītāja piebilst, ka, tā kā Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta iii) daļā paredzētais pamatojums ir iepriekšējs šķērslis, kas var liegt reģistrēt apzīmējumu, un tā kā tas nav izvirzīts pirms tās pašas regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētā pamatojuma attiecībā uz preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, to vairs nedrīkst izskatīt un izmantot pret šo reģistrācijas pieteikumu.

27 ITSB apstrīd prasītājas izvirzītā pamata pamatotību.

Vispārējās tiesas vērtējums

28 Vispirms ir jānorāda, ka ne pārbaudītājs tā 2005. gada 1. marta lēmumā, ne Apelāciju padome tās 2005. gada 22. septembra lēmumā nav lēmuši par Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta iii) daļas piemērošanu reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei. Tāpat iepriekš 10. punktā minētajā spriedumā lietā "Skaļruņa forma", tostarp tā 40.–45. punktā, Vispārējā tiesa ir spriedusi tikai par attiecīgā apzīmējuma atšķirtspēju Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē. Vispārējā tiesa nav lēmusi par Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta iii) daļas piemērošanu šim apzīmējumam.

29 Līdz ar to prasītājas arguments, ka Apelāciju padome neesot bijusi tiesīga veikt reģistrācijai pieteiktās preču zīmes pārbaudi attiecībā uz šo tiesību normu, jo minētajā spriedumā jautājums par šīs tiesību normas piemērošanu konkrētajai preču zīmei jau ticis izlemts, nav pamatots.

30 Ir jāatgādina, ka saistībā ar prasību, kas iesniegta Eiropas Savienības tiesai par ITSB Apelāciju padomes lēmumu, saskaņā ar LESD 233. pantu un Regulas Nr. 40/94 63. panta 6. punktu ITSB ir jāveic nepieciešamie pasākumi, lai izpildītu iespējamu Savienības tiesas spriedumu par atcelšanu.

31 Atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai Vispārējās tiesas kompetencē nav izdot rīkojumus ITSB, bet ITSB attiecīgā gadījumā ir jānosaka sekas, kas izriet no Vispārējās tiesas sprieduma rezolutīvās daļas un motīvu daļas (Vispārējās tiesas 2001. gada 31. janvāra spriedums lietā T-331/99 *Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld*/ITSB ("Giroform"), *Recueil*, II-433. lpp., 33. punkts, un 2007. gada 13. jūnija spriedums lietā T-441/05 *IVG Immobilien*/ITSB (I), Krājums, II-1937. lpp., 13. punkts).

32 Šajā sakarā grozītās Regulas Nr. 216/96 1.d panta 1. punktā saistībā ar lietas nodošanu pēc Savienības tiesas sprieduma ir paredzēts, ka, ja saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 63. panta 6. punktu pasākumi tāda Savienības tiesas sprieduma izpildei, ar kuru pilnībā vai daļēji tiek atcelts ITSB Apelāciju padomes vai Paplašinātās padomes lēmums, ietver lietas, par kuru ticis pieņemts šis lēmums, jaunu izskatīšanu Apelāciju padomē, tad prezidijs izlemj, vai šī lieta nododama tai padomei, kas pieņēmusi minēto lēmumu, citai padomei vai ITSB Paplašinātajai padomei.

33 Šajā ziņā, ja tiktu pieņemts, ka Vispārējā tiesa — pretēji ITSB lēmumam — uzskata, ka apzīmējumam, par kuru iesniegts Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums, nav piemērojams kāds no Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punktā uzskaitītajiem absolūtajiem reģistrācijas atteikuma pamatojumiem, apstāklis, ka Vispārējā tiesa atceļ ITSB lēmumu, ar kuru atteikta šīs preču zīmes reģistrācija, noteikti liek ITSB, kura pienākums ir noteikt no Vispārējās tiesas sprieduma rezolutīvās daļas un motīvu daļas izrietošās sekas, atsākt attiecīgās preču zīmes reģistrācijas pieteikuma pārbaudes procesu un noraidīt šo pieteikumu, ja tas uzskata, ka attiecīgajam apzīmējumam ir piemērojams kāds cits tajā pašā tiesību normā paredzēts absolūts atteikuma pamatojums (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 2007. gada 18. oktobra spriedumu lietā T-28/05 *Ekabe International*/ITSB — *Ebro Puleva* ("OMEGA3"), Krājums, II-4307. lpp., 50. punkts).

34 Saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 74. panta 1. punktu (tagad — Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punkts), pārbaudot absolūtos atteikuma pamatojumus, ITSB ir pienākums pēc savas iniciatīvas izvērtēt būtiskos faktus, kuru dēļ varētu būt piemērojams absolūtais reģistrācijas atteikuma pamatojums. Ja ITSB konstatē faktus, kas attaisno absolūta reģistrācijas atteikuma pamatojuma piemērošanu, tam par to ir jāinformē pieteikuma iesniedzējs un jāļauj tam atsaukt vai grozīt savu pieteikumu vai iesniegt savus apsvērumus saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 38. panta 3. punktu (tagad — Regulas Nr. 207/2009 37. panta 3. punkts) (Vispārējās tiesas 2006. gada 15. marta spriedums lietā T-129/04 *Develey*/ITSB (Plastmasas pudeles forma), Krājums, II-811. lpp., 16. un 17. punkts, un 2008. gada 9. jūlija spriedums lietā T-302/06 *Hartmann*/ITSB ("E"), Krājumā nav publicēts, 42. punkts).

35 Ir jāpiebilst, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, lai apzīmējumu nevarētu reģistrēt kā Kopienas preču zīmi, pietiek ar to, ka ir piemērojams viens no Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punktā uzskaitītajiem absolūtajiem atteikuma pamatojumiem (skat. Tiesas 2002. gada 19. septembra spriedumu lietā C-104/00 P *DKV*/ITSB, *Recueil*, I-7561. lpp., 29. punkts, un Vispārējās tiesas 2007. gada 6. novembra spriedumu lietā T-28/06 *RheinfelsQuellen H. Hövelmann*/ITSB ("VOM URSPRUNG HER VOLLKOMMEN"), Krājums, II-4413. lpp., 43. punkts un tajā minētā judikatūra).

36 Aplūkojamajā gadījumā Vispārējā tiesa ar iepriekš 10. punktā minēto spriedumu lietā "Skaļruņa forma" ir atcēlusi 2005. gada 22. septembra lēmumu šā sprieduma 12. punktā minēto iemeslu dēļ. Nosakot no minētā sprieduma izrietošās sekas, Apelāciju padome ar apstrīdētā lēmuma rezolutīvās daļas 1. punktu ir atcēlusi pārbaudītāja 2005. gada 1. marta lēmumu tiktāl, ciktāl pārbaudītājs bija secinājis, ka reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei nav atšķirtspējas Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē.

37 Turpinājumā, uzskatot, ka var pastāvēt risks, ka prasītājas iesniegtajam preču zīmes reģistrācijas pieteikumam var būt piemērojams kāds cits no Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punktā uzskaitītajiem absolūtajiem atteikuma pamatojumiem, Apelāciju padome pamatoti veica jaunu šā pieteikuma pārbaudi.

38 Prasītāja tomēr apgalvo, ka Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta iii) daļā paredzētais absolūtais atteikuma pamatojums nevarēja tikt piemērots jaunās ITSB veiktās pārbaudes ietvaros, jo — kā uzskata prasītāja — šis pamatojums ir bijis jāpārbauda procesa sākumā, pirms Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā noteiktā pamatojuma pārbaudes.

39 Šajā sakarā ir jānorāda, ka Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punktā ir uzskaitīti dažādi absolūtie atteikuma pamatojumi, kas var tikt izmantoti pret pieteiktās preču zīmes reģistrāciju, bet nav precizēta secība, kādā šie pamatojumi būtu jāpārbauda.

40 Turklāt pretēji prasītājas apgalvojumiem no iepriekš 26. punktā minētajiem spriedumiem lietā *Philips* un apvienotajās lietās *Linde* u.c. neizriet, ka Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta iii) daļā paredzētais absolūtais atteikuma pamatojums būtu tāds atteikuma pamatojums, kas būtu jāpārbauda pirms šīs pašas regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā noteiktā pamatojuma pārbaudes.

41 Iepriekš 26. punktā minētajā spriedumā apvienotajās lietās *Linde* u.c. (67. punkts) Tiesa cita starpā ir uzsvērusi, ka no Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmās direktīvas 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 1989, L 40, 1. lpp.), 3. panta 1. punkta (šī norma būtībā ir vienāda ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punktu) skaidri izriet, ka katrs no šajā tiesību normā minētajiem reģistrācijas atteikuma pamatojumiem ir neatkarīgs no pārējiem pamatojumiem un ir jāpārbauda atsevišķi.

42 Iepriekš 26. punktā minētajos spriedumos lietā *Philips* un apvienotajās lietās *Linde* u.c. Tiesa ir nospriedusi, ka, tā kā Direktīvas 89/104 3. panta 1. punkta e) apakšpunkts ir iepriekšējs šķērslis, kas var liegt reģistrēt apzīmējumu, kuru veido vienīgi preces forma, no tā izriet, ka, pat ja ir izpildīts tikai viens no šajā tiesību normā minētajiem kritērijiem, šādu apzīmējumu nevar reģistrēt kā preču zīmi (iepriekš minētais spriedums apvienotajās lietās *Linde* u.c., 44. punkts). Tā ir piebildusi, ka šāds apzīmējums nekad nevar iegūt atšķirtspēju tā izmantošanas rezultātā minētā panta 3. punkta

izpratnē (iepriekš 26. punktā minētie spriedumi lietā *Philips*, 74.–76. punkts, un apvienotajās lietās *Linde* u.c., 44. punkts).

43 Tā kā Direktīvas 89/104 3. panta 1. punkta e) apakšpunkts un 3. punkts būtībā ir vienādi ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta e) apakšpunktu un 3. punktu, no iepriekš 26. punktā minētajiem spriedumiem lietā *Philips* un apvienotajās lietās *Linde* u.c. izriet, ka apzīmējums, kuru skar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta e) apakšpunkts, nekad nevar iegūt atšķirtspēju tā izmantošanas rezultātā tās pašas regulas 7. panta 3. punkta izpratnē, lai gan saskaņā ar minēto tiesību normu šāda iespēja pastāv attiecībā uz apzīmējumiem, kuriem ir piemērojami Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā un šīs regulas 7. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā (tagad — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) un d) apakšpunkts) paredzētie atteikuma pamatojumi.

44 Līdz ar to apzīmējuma pārbaude saistībā ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta e) apakšpunktu, ja tajā tiek konstatēts, ka viens no šajā tiesību normā minētajiem nosacījumiem ir izpildīts, atbrīvo no pienākuma veikt šā apzīmējuma pārbaudi saistībā ar tās pašas regulas 7. panta 3. punktu, jo tad ir acīmredzams, ka nav iespējams reģistrēt šo apzīmējumu (šajā ziņā skat. Tiesas 2007. gada 20. septembra spriedumu lietā C-371/06 *Benetton Group*, Krājums, I-7709. lpp., 26. punkts). Ar šo atbrīvošanu no pienākuma ir izskaidrojama interese vispirms veikt apzīmējuma pārbaudi saistībā ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta e) apakšpunktu, ja ir iespējams piemērot vairākus minētajā 1. punktā paredzētos absolūtos atteikuma pamatojumus; tomēr šāda atbrīvošana no pienākuma nevar tikt interpretēta tādējādi, ka pastāv pienākums vispirms veikt tā paša apzīmējuma pārbaudi saistībā ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta e) apakšpunktu.

45 Aplūkojamajā gadījumā jautājums, vai attiecīgā skaļruņa forma varētu iegūt atšķirtspēju tās izmantošanas rezultātā —, lai gan tas ticis apspriests 2005. gada 22. septembra lēmuma [pieņemšanas] stadijā un tiesvedībā, kurā pieņemts iepriekš 10. punktā minētais spriedums lietā "Skaļruņa forma", Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanas pārbaudes ietvaros —, šajā procesā nav apspriests.

46 Šajos apstākļos nav nekāda iemesla, kas liegtu Apelāciju padomei iespēju Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta iii) daļā paredzētā pamatojuma pārbaudi veikt pēc šīs pašas regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētā pamatojuma, lai gan vēlreiz jāatgādina, ka šī jaunā pārbaude nav saistīta ar jautājumu, vai attiecīgā skaļruņa forma varētu iegūt atšķirtspēju tās izmantošanas rezultātā.

47 Tātad aplūkojamajā lietā Apelāciju padome, veicot — pēc tam, kad tā bija secinājusi, ka konkrētajā gadījumā var būt piemērojams jauns absolūts atteikuma pamatojums, — apzīmējuma pārbaudi saistībā ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta iii) daļā noteikto pamatojumu, nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.

48 Saistībā ar prasītājas argumentu, ka ITSB jau esot ļāvis kā Kopienas preču zīmes reģistrēt trīsdimensiju apzīmējumus ar noteiktu dizainu, prasītāja, kā minēts šā sprieduma 19. punktā, ir paziņojusi ITSB lēmumus, tomēr tās argumentam nevar piekrist.

49 Ir jāatgādina, ka lēmumi, kas apelāciju padomēm saskaņā ar Regulu Nr. 40/94 ir jāpieņem attiecībā uz apzīmējuma kā Kopienas preču zīmes reģistrāciju, ietilpst saistošās kompetences, nevis rīcības brīvības jomā. Tādēļ iespēja reģistrēt apzīmējumu kā Kopienas preču zīmi ir jāizvērtē, pamatojoties vienīgi uz šo regulu, kā to interpretējusi Savienības tiesa, nevis pamatojoties uz ITSB iepriekšējo praksi (skat. Vispārējās tiesas 2008. gada 9. jūlija spriedumu lietā T-304/06 *Reber*/ITSB — *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* ("Mozart"), Krājums, II-1927. lpp., 45. punkts un tajā minētā judikatūra).

50 Visbeidzot, attiecībā uz argumentu, ka Vispārējās tiesas tiesvedībā, kurā pasludināts iepriekš 10. punktā minētais spriedums lietā "Skaļruņa forma", ITSB esot atzinis, ka konkrētajā lietā aplūkojamais apzīmējums nevar ietilpt Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta iii) daļas piemērošanas jomā, ir jāatgādina, ka, ņemot vērā

Regulas Nr. 40/94 131. panta 4. punktā (tagad — Regulas Nr. 207/2009 136. panta 4. punkts) nostiprināto ITSB apelāciju padomju prezidenta un locekļu neatkarību, ITSB nostāja, ko tas ir ieņēmis procesā Savienības tiesā, tiem nav saistoša (Vispārējās tiesas 2009. gada 25. marta spriedums lietā T-402/07 *Kaul*/ITSB — *Bayer* ("ARCOL"), Krājums, II-737. lpp., 99. punkts).

51 Tādējādi Apelāciju padomei nebija saistoša nostāja, ko ITSB bija ieņēmis procesā Vispārējā tiesā saistībā ar konkrētajā lietā aplūkojamās formas estētisko raksturu, kā norādīts iepriekš 10. punktā minētā sprieduma lietā "Skaļruņa forma" 24. punktā. Līdz ar to Apelāciju padomei apstrīdētajā lēmumā nebija jāizklāsta iemesli, kādēļ tā ir atkāpusies no šīs nostājas (pēc analoģijas skat. iepriekš 50. punktā minēto spriedumu lietā *ARCOL*, 100. punkts).

52 No iepriekš minētā izriet, ka pamats, kas saistīts ar Regulas Nr. 40/94 63. panta 6. punkta pārkāpumu, nav pamatots un ir noraidāms.

Par pamatu, kas saistīts ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta iii) daļas pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

53 Prasītāja atgādina Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta pieņemšanas vēsturi un Tiesas judikatūru, saskaņā ar kuru minētajā tiesību normā noteikto absolūto reģistrācijas atteikuma pamatojumu jēga (*ratio*) ir izvairīties no tā, ka ar preču

zīmi piešķirto tiesību aizsardzības rezultātā tās īpašniekam tiek piešķirts monopols uz tehniskiem preces risinājumiem vai funkcionālām īpašībām, ko lietotājs varētu vēlēties redzēt konkurentu precēs (iepriekš 26. punktā minētais spriedums lietā *Philips*, 78. punkts). Prasītāja uzskata, ka šī judikatūra neattiecas uz formām, kas ietilpst minētās regulas 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta iii) daļas piemērošanas jomā.

54 Prasītāja apgalvo, ka, tā kā minētajā tiesību normā ir lietoti vārdi "tikai un vienīgi", tā ir jāinterpretē šauri. Tā norāda, ka preces ievērojamajai vērtībai jāizriet no visiem preces formas elementiem un, ja preces vērtība izriet no citiem elementiem, kas nav forma, šie elementi ir jāņem vērā. Ar apstākli, ka minētā forma veido atšķirīgu, īpašu ārējo izskatu, kas, iespējams, palīdz preci padarīt pievilcīgāku un vērtīgāku patērētāja uztverē, nepietiekot, lai tiktu piemērota Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta iii) daļa.

55 Saistībā ar attiecīgās preces vērtību prasītāja vispirms apgalvo, ka nozarē, kurā tā darbojas, patērētājs ņem vērā citus elementus, kas nav forma, proti, preces funkcionālās īpašības, tās marku un tirdzniecības veicināšanu. Šajā ziņā prasītāja iebilst pret apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl tā 27. un 28. punktā Apelāciju padome ir norādījusi, ka cita starpā nav izšķirošas nozīmes tam, lai noskaidrotu attiecīgā skaļruņa skaņas kvalitāti, tā tirgošanas veidu vai ražotāja tēlu.

56 Turklāt preces vērtībai neesot jāattiecas uz ikvienu formu ar neparastu dizainu, kas piesaista skatu vai ko nosaka estētiskie apsvērumi, jo šādā gadījumā kā Kopienas preču zīmes varētu tikt reģistrētas tikai preces ar triviālām formām. Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta iii) daļa attiecoties uz tādām formām kā rotaslietas, skulptūras vai citi mākslas darbi, attiecībā uz kuriem esot dabiski, ka preces vērtība lielā mērā ir atkarīga no tās formas.

57 Visbeidzot, tas vien, ka tādas preces kā skaļrunis forma ir tikusi reģistrēta vienā vai vairākās dalībvalstīs kā dizainparaugs un var tikt aizsargāta Savienībā ar autortiesībām, neietekmējot jautājumu, vai šī forma var tikt aizsargāta arī kā preču zīme.

58 Attiecībā uz konkrētajā lietā aplūkojamo preces formu prasītāja apgalvo, ka attiecīgais patērētājs ņems vērā preces darbību vai sniegumu, proti, skaļruņu tehniskās īpašības, markas "Bang & Olufsen" atpazīstamību un prestižu, preces tirdzniecības veicināšanu, kā arī tās dizainu.

59 ITSB apstrīd prasītājas izvirzītā pamata pamatotību.

Vispārējās tiesas vērtējums

60 Preces forma ietilpst apzīmējumos, kas var būt preču zīme. Runājot par Kopienas preču zīmi, tas izriet no Regulas Nr. 40/94 4. panta (tagad — Regulas Nr. 207/2009 4. pants), saskaņā ar kuru Kopienas preču zīmes var izveidot no visiem apzīmējumiem, ko var attēlot grafiski, tādiem kā vārdi, dizainparaugi, preču vai to iepakojuma forma, ar nosacījumu, ka ar šo apzīmējumu palīdzību iespējams parādīt viena uzņēmuma preču un pakalpojumu atšķirību no citu uzņēmumu precēm un pakalpojumiem (skat. Tiesas 2010. gada 14. septembra spriedumu lietā C-48/09 P *Lego Juris*/ITSB, Krājums, I-8403. lpp., 39. punkts un tajā minētā judikatūra).

61 Tomēr saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta e) apakšpunktu netiek reģistrēti apzīmējumi, kas sastāv tikai un vienīgi no formas, kura ir atkarīga no pašu preču īpašībām, vai preču formas, kura vajadzīga tehniska rezultāta iegūšanai, vai formas, kura precēm piešķir ievērojamu vērtību.

62 Saskaņā ar judikatūru katrs no Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punktā paredzētajiem reģistrācijas atteikuma pamatojumiem ir jāinterpretē, ņemot vērā tā pamatā esošās vispārējās intereses (skat. iepriekš 60. punktā minēto spriedumu lietā *Lego Juris*/ITSB, 43. punkts un tajā minētā judikatūra).

63 Piemēram, attiecībā uz dažiem trīsdimensiju apzīmējumiem, ko veido preces forma un uz kuriem attiecas Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) daļa (tagad — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) daļa), Savienības tiesa jau ir norādījusi, ka šajā tiesību normā noteikto absolūto reģistrācijas atteikuma pamatojumu jēga (*ratio*) ir izvairīties no tā, ka ar preču zīmi piešķirto tiesību aizsardzības rezultātā tās īpašniekam tiek piešķirts monopols uz preces tehniskiem risinājumiem vai funkcionālām īpašībām, ko patērētājs varētu vēlēties redzēt konkurentu precēs (iepriekš 26. punktā minētie spriedumi lietā *Philips*, 78. punkts, un apvienotajās lietās *Linde* u.c., 72. punkts, un iepriekš 60. punktā minētais spriedums lietā *Lego Juris*/ITSB, 43. punkts), ņemot vērā, ka attiecīgo formu reģistrācija var ļaut preču zīmes īpašniekam aizliegt citiem uzņēmumiem ne vien tās pašas formas, bet arī līdzīgu formu izmantošanu (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Lego Juris*/ITSB, 56. punkts).

64 Prasītāja pirmām kārtām norāda, ka šī jēga neattiecas uz formām, kuras ietilpst Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta iii) daļas piemērošanas jomā. Tomēr pretēji prasītājas apgalvojumam nekas neļauj uzskatīt, ka šajā pēdējā tiesību normā paredzētā reģistrācijas atteikuma pamatojuma jēgai būtu cits raksturs nekā tam, kas noteikts judikatūrā attiecībā uz tā paša 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) daļā paredzēto atteikuma pamatojumu.

65 Šajā ziņā, kā norādījis ģenerāladvokāts Ruiss-Harabo Kolomers [*Ruiz-Jarabo Colomer*] tiesvedībā, kurā tika pasludināts iepriekš 26. punktā minētais spriedums lietā *Philips* (*Recueil*, I-5478. lpp.) saistībā ar Direktīvas 89/104 3. panta 1. punkta e) apakšpunktu, kurš būtībā ir vienāds ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta e) apakšpunktu, sniegto secinājumu 30. un 31. punktā, aizlieguma reģistrēt tīri funkcionālas formas vai formas, kas precei piešķir ievērojamu vērtību, tiešais mērķis ir izvairīties no situācijas, kurā ekskluzīvas un pastāvīgas tiesības, ko piešķir preču zīme, varētu tikt izmantotas, lai padarītu mūžīgas citas tiesības, uz kurām likumdevējs vēlējies attiecināt "izbeigšanās termiņus".

66 Līdzīgi reģistrācijas atteikuma pamatojumam, kas attiecas uz preču formām, kas vajadzīgas tehniska rezultāta iegūšanai, pamatojums, saskaņā ar kuru tiek atteikta tādu apzīmējumu reģistrācija, ko veido tikai un vienīgi formas, kuras precēm piešķir ievērojamu vērtību, ir vērsts uz to, lai izvairītos no monopola uz šādām formām piešķiršanas.

67 Otrām kārtām prasītāja apgalvo, ka uz aplūkojamo formu nevar attiekties Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta iii) daļa.

68 Tomēr, pirmkārt, attiecīgo apzīmējumu patiešām veido tikai un vienīgi forma, kāda tā attēlota šā sprieduma 2. punktā.

69 Kā jau konstatēts iepriekš 10. punktā minētā sprieduma lietā "Skaļruņa forma", kas nav pārsūdzēts, 40. punktā, minētā forma ir skaļruņa korpuss, kuru veido konuss, kas atgādina zīmuli vai ērģeļu stabuli, kuras asā smaile skar četrstūra pamatni, un gara taisnstūra plate, kas ir pievienota vienai šī konusa pusei un pastiprina iespaidu, ka visa kopuma svars balstās tikai uz smaili, kas pavisam nedaudz skar četrstūra pamatni, tādējādi, ka šis kopums veido īpašu dizainu, kas viegli paliek atmiņā.

70 Otrkārt, saistībā ar argumentu, ka Apelāciju padomei esot bijis jāņem vērā citi elementi, kas nav forma, tostarp attiecīgās preces tehniskās īpašības, un esot bijis jākonstatē, ka forma nepiešķir šai precei ievērojamu vērtību, vispirms ir jānorāda, ka Tiesa jau ir izteikusies par konkrētās sabiedrības daļas uztveres ņemšanu vērā lietā, kas attiecas uz Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) daļas piemērošanu.

71 Šajā sakarā tā ir nospriedusi, ka pretēji Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētajam gadījumam, kurā mērķsabiedrības uztvere ir obligāti jāņem vērā, jo tā ir būtiska, lai noteiktu, vai preču zīmes reģistrācijai pieteiktais apzīmējums ļauj atšķirt attiecīgās preces un pakalpojumus kā tādus, kas ir no noteikta uzņēmuma, šādu pienākumu nevar noteikt minētā panta 1. punkta e) apakšpunkta gadījumā (skat. iepriekš 60. punktā minēto spriedumu lietā *Lego Juris*/ITSB, 75. punkts un tajā minētā judikatūra).

72 Tiesa ir uzskatījusi, ka, piemērojot Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) daļā paredzēto atteikuma pamatojumu, prezumētā apzīmējuma uztvere no vidusmēra patērētāja puses nav noteicošais elements, bet, lielākais, var būt lietderīgs kompetentās iestādes vērtējuma elements, tai identificējot būtiskās apzīmējuma īpašības (iepriekš 60. punktā minētais spriedums lietā *Lego Juris*/ITSB, 76. punkts).

73 Konkrētajā gadījumā saistībā ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta iii) daļas piemērošanu ir jānorāda, ka aplūkojamajā precē dizains ir elements, kuram būs ļoti liela nozīme patērētāja izvēlē, pat ja patērētājs ņems vērā arī citas konkrētās preces īpašības.

74 Reģistrācijai pieteiktā forma liecina par ļoti īpašu dizainu, un prasītāja pati — tostarp prasības pieteikuma 92. punktā — atzīst, ka šis dizains ir būtisks elements tās stratēģijā attiecībā uz preču zīmi un ka tas palielina attiecīgās preces pievilcīgumu, t.i., tās vērtību.

75 Turklāt no apstrīdētā lēmuma 33. punktā minētajiem pierādījumiem, proti, izvilkumiem no izplatītāju, izsoles pārdošanas un lietotu preču pārdošanas interneta vietnēm, izriet, ka šīs formas estētiskās īpašības tiek uzsvērtas pirmām kārtām un ka šāda forma tiek uztverta kā dzidras, smalkas un ārpus laika esošas skulptūras, kas domāta mūzikas atskaņošanai, veids, un tas kā tirdzniecības veicināšanas arguments faktiski ir būtisks elements.

76 Līdz ar to aplūkojamajā lietā Apelāciju padome nav pieļāvusi nekādu kļūdu, uzskatot, ka neatkarīgi no pārējām konkrētās preces īpašībām reģistrācijai pieteiktā forma piešķir minētajai precei ievērojamu vērtību.

77 Turklāt ir jāpiebilst, ka apstāklis, ka forma tiek uzskatīta par tādu, kas piešķir precei ievērojamu vērtību, neizslēdz iespēju, ka arī citas preces īpašības, tādas kā tehniskās īpašības aplūkojamajā gadījumā, varētu piešķirt attiecīgajai precei būtisku vērtību.

78 Tātad Apelāciju padomei bija pamats secināt, ka attiecīgais apzīmējums ietilpst Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta iii) daļas piemērošanas jomā.

79 Līdz ar to pamats, kas saistīts ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta iii) daļas pārkāpumu, nav pamatots un ir noraidāms.

80 Ievērojot visu iepriekš minēto, prasība ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

81 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar ITSB prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta)

nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) *Bang & Olufsen A/S* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Truchot Martins Ribeiro Kanninen

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2011. gada 6. oktobrī.

[Paraksti]